

Беснило је акутно вирусно оболење централног нервног система (енцефалитис) топлокрвних животиња и људи. Примарно, оно је болест дивљих и домаћих животиња, а на човека се преноси контактом са оболелом животињом. Испољена болест увек се завршава смртно.

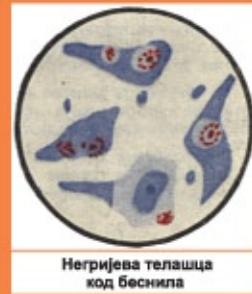
Беснило је распрострањено у целом свету, где се годишње региструје око 40-50.000 оболелих и умрлих људи.

У нашој земљи последњи случајеви беснила код људи забележени су у Војводини (1964), централној Србији (1976) и на Косову (1980).

Природу беснила је објаснио Пастер 1882., а већ 1885. године је направио вакцину против беснила људи и вакцинисао прву особу.

Узрочник беснила је вирус, *Rhabdovirus*, род *Lyssavirus*, који се увек налази у нервном ткиву и пљувачки оболеле животиње.

Код угинулих, или на беснило сумњивих животиња, дијагноза болести се најчешће потврђује налазом Негријевих телашаца (делови вируса беснила) у ћелијама ткива мозга.

Резервоар вируса беснила у природи су заражене лисице, вукови, шакали, творови, дивље свиње, срне, веверице, затим пацови, мишеви и слепи мишеви, а од домаћих животиња - пси, мачке, говеда.

Извор заразе вируса беснила је пљувачка бесна животиње (за човека најчешће пса). У њој се вирус налази 9 - 11 дана пре појаве симптома и са њоме се излучује, а за време болести се излучује и сузама, мокраћом и млеком. Заразност траје за све време болести животиње.

Заражавање људи вирусом беснила настаје контактом са оболелом животињом, најчешће уједом и/или уношењем пљувачке у организам човека, преко слузница или озлеђене коже (лизањем).

Антонијанік Б. (2001.); Зоонозе болести у чијем настанку животиња имају значајну улогу
Димитров Р. (2002.); Зоонозе на подручју Београда

Карактеристике оболења људи

Време од уноса вируса у организам човека до појаве знакова болести износи 2-8 седмица па и знатно дуже неколико месеци или више година.

Почетак болести прати узнемиреност и осећај нелагодности и страха. На месту уједа јавља се трњење, свраб и слаб бол. Те промене су пражене: немирним сном, губитком апетита, повраћањем, главобољом и повишеном телесном температуром. Болест карактеришу два клиничка облика беснила:

- Фуриозно „помамно”, које се јавља код већине заражених. Његове карактеристике су халуцинације, изразита моторна активност, раздражљивост, обилно лучење пљувачке и агресивност. У даљем току присутан је знак хидрофобије и скоро истовремено аерофобије. Хидрофобија (страх од воде) се испољава у неподношљивости шумовате воде, грчевима у мишићима ждрела и душника, до гушења, који су пражени страхом. Убрзо долази до пареза и парализа. Парализа дисајних мишића доводи до гушења и тада наступа смрт.
- Паралитично „тихо“ беснило је ретко. Од самог почетка болести су изражени симптоми пареза и парализа. Психомоторни немир није изражен, али је изражена мишићна слабост, која се погоршава до смрти.

Беснило је неизлечива болест која траје 2-6 дана.
Смртност је 100%.

Шта би требало знати о беснилу животиња

Беснило је првенствено болест дивљих животиња (лисица и вукова), а затим домаћих (најчешће паса), док је секундарно-болест човека.

У односу на животињску врсту постоји урбano беснило, које се јавља у насељеним местима и углавном се преноси међу псима, и сиплатично (шумско) беснило, раширено међу лисицама и другим дивљим животињама.

Код животиња, први симптоми беснила су промена понашања (фуриозни облик) или парализа мишића (тихо беснило).

Пас је најчешћи извор беснила за човека (у 90%).

У највећем ризику од заразе су особе које професионално остварују контакт са зараженим животињама (ветеринари и ветеринарски техничари, ловци, шумари, крзници, лабораторијски и теренски радници).

Како да се заштитимо од беснила

- за заштиту људи од беснила неопходно је сузбијање ове заразе код дивљих и домаћих животиња;
- важно је спровести регистрацију и вакцинацију невакцинисаних паса и мачака познатих власнику и обележавање свих невакцинисаних паса и мачака;
- важно је затварање паса и мачака познатих власника, у циљу спречавања контакта са псима и мачкама луталицима;
- мора се обављати хватање и уништавање паса и мачака луталицима;
- не смеју се додиривати или хватати непознате животиње као и оне које се неуobičajeno понашају;
- ветеринарској инспекцији се мора пријавити свака сумњива животиња;
- у случају уједа, животињу држати у изолацији ради десетодневног посматрања;
- налаже се шетање кућних љубимаца на поводнику, са корпом на њушци;
- забранjuје се држање невакцинисаних дивљих животиња као кућних љубимаца;
- лица која су професионално угрожена вирусом беснила (ветеринари и ветеринарски техничари, шумски радници, ловци, ловочувари, препаратори, лабораторијски и теренски радници) треба да се преекспозиционо (пре излагања вирусу) заштите вакцином против беснила.
- ако дође до уједа или огработине од животиње, без обзира да ли је она здрава или заражена вирусом беснила рану треба одмах испрати водом и сапуном, разблаженим детерцентом или алкохолом, а након тога одмах се јавити лекару, у циљу спречавања заразе вирусом беснила.
- ради даљег третмана и вакцинације озлеђене особе, и особе из контакта треба одмах упутити у Пастерову амбуланту Клинике за инфективне и тропске болести;
- у циљу едукације становништва, морају се спроводити здравствено-васпитни рад и сарадња са медијима.

Како да се заштитимо

- ▶ **Беснило је заразна болест, која се са дивљих и домаћих животиња може пренети на човека, најчешће уједом заражене животиње.**
- ▶ **Систематском вакцинацијом одстрањивати беснило код дивљих животиња на угроженом подручју.**
- ▶ **Ветеринару се мора пријавити свака сумњива животиња са необичајеним понашањем.**
- ▶ **Угинуле и на беснило сумњиве животиње не дирати, већ их доставити на преглед, у пластичном цаку.**
- ▶ **Озлеђена особа треба одмах да се јави лекару.**
- ▶ **Беснило је неизлечива болест и увек се завршава смрћу.**

Издавач
Градски завод за јавно здравље Београд

За издавача
Проф. др Душанка Матијевић
директор Завода

Аутори
Прим. др Снежана Радивојевић, mr сц.
и сарадници

Дизајн и припрема
Зоран Мирић

Штампа
Штампарија "Дунав" Земун

Тираж
1000

Година
2017.

ГРАДСКИ ЗАВОД ЗА ЈАВНО ЗДРАВЉЕ БЕОГРАД

БЕСНИЛО

Како да се заштитимо

" ... од болести која представља сталну опасност за животиње и људе и која је увек смртоносна "

БЕСНИЛО

Како да се заштитимо

Медицинска енциклопедија 2, MCMLVIII